

dilluns, 03 de juny de 2019

Entrevistem a Maria Casas, estudiant d'Erasmus a Itàlia

“L'Erasmus no és el lloc, sinó la gent que coneixes i la manera en què la mateixa persona decideix viure'l”

MARIA CASAS (Fraga, 21 anys). La Maria, alumne de 4t del Grau en Comunicació i Periodisme Audiovisuals, ens explica la seva experiència com a estudiant d'Erasmus a la Università degli Studi di *Cassino, a Itàlia*.

Què et va motivar a participar en el programa Erasmus?

Tenia clar que volia viure un temps fora de casa, volia marxar de la meua zona de confort i al mateix temps conèixer món. Així doncs va sorgir la meua idea de fer un Erasmus. M'entusiasmava el fet de poder viure en una nova cultura i conèixer a gent nova d'un lloc lluny de casa, malgrat que dies abans de marxar he de confessar que no en tenia gens de ganes, la por podia amb mi. No tenia clar en quin curs volia fer-lo, però finalment vaig decidir deixar-lo per l'últim curs del grau, i per tant acabar de la millor manera.

I per quin motiu vas escollir marxar a Itàlia?

Entre les destinacions que podia escollir era la que més em cridava l'atenció. Pot ser perquè s'assemblen més a nosaltres i pensava que allà sempre seria ben rebuda. A més, les universitats que podia triar d'Itàlia també eren les que més m'agradaven, i el fet de poder aprendre una llengua nova també va formar part de la meua decisió. M'agrada molt l'ambient i la cultura mediterrània i pensava que era on millor m'adaptaria.

L'allotjament és un tema que preocupa a molts alumnes a l'hora de marxar fora. Quin va ser el teu procés per trobar allotjament?

Jo vaig arribar a Cassino el 18 de setembre i havia contractat un apartament per quatre dies, i aquells dies eren el meu límit per buscar un pis d'estudiants. D'aquesta manera vaig començar a preguntar en agències i amb una companya que acabava de conèixer gràcies a la web d'Erasmus, ens vam posar a veure diferents pisos. Després de veure'n uns quants ens en va agradar molt un i vam contactar amb dos estudiants més per convida-los. Tot això, parlant amb gent en italià, quan el nostre nivell de l'idioma era molt baix.

I el procés d'adaptació?

Foto: Maria Casas

Gent nova, llocs nous, idioma nou, ciutat nova... Tot era nou, per tant, això era el primer amb què havia de pensar. Allà estava sola i havia de valer-me per mi sola, però preguntant tots ens entenem. Per sort, la gent de Cassino és molt agradable. I a més, en un Erasmus, pots fer amics en una setmana que sembla que ho siguin de tota la vida. Suposo que això passa perquè estem sols i tots busquem tenir ajuda d'algú. El més difícil va ser a les classes, ja que alguns professors t'ofereixen ajuda, però per uns altres ni existeixen.

Trobes grans diferències entre el sistema educatiu d'Itàlia amb el de Catalunya?

Sí, començant pels exàmens, ja que aquí són orals. A més, a les classes molts alumnes no assisteixen i poden aprovar igualment l'assignatura. D'altra banda, aquí no fan molts treballs individuals o en grups, la teva nota es posa en qüestió de l'examen que fas a final del semestre. Existeixen moltes convocatòries d'examen, i pots presentar-te quan portis la matèria preparada. I en general és bastant diferent, ja que ells han de cursar tres anys de grau i dos de màster, i a més, sembla que el màster l'obliguen a fer a tothom. També penso que la relació professor-alumne és molt més propera a Catalunya, almenys pel que jo he notat com a experiència pròpia. Però finalment tots dos sistemes penso que busquen la mateixa finalitat, la qual és tenir alumnes exemplars que estiguin disposats a aprendre i siguin capaços de tirar endavant la societat d'avui dia.

Pel que fa a les diferències culturals, quines has trobat més curioses?

No n'hi ha moltes, el fet de ser dos països propers fa que ens trobem també propers en cultura. A més, hi ha molts estereotips culturals dels italians que finalment, com en tots els llocs, veus que no tothom és així. Com a gran diferència penso que m'ha costat adaptar-me a què els italians es facin els petons de salutació primer pel costat dret.

Com ha estat l'adaptació a un altre idioma?

El saber espanyol i català m'ha ajudat en tot moment a l'hora de parlar italià. Doncs totes dues llengües s'assemblen molt i és possible d'entendre moltes paraules que no coneixies abans. Ha sigut molt important el fet de perdre la vergonya intentant parlar italià, malgrat que acabes inventant paraules. A més, també penso que quan dues persones es volen entendre, finalment s'acaben entenent, i sobretot penso que és més fàcil parlar italià quan estàs obligat a parlar-lo perquè la pressió fa que l'acabis parlant mínimament de manera correcta.

Suposo que també has tingut temps per conèixer Itàlia. Quins llocs has pogut visitar?

He tingut la sort de visitar tants llocs d'Itàlia com altres països d'Europa. L'associació d'Erasmus de la ciutat ens ha organitzat sortides i viatges en altres ciutats com Florència, Pisa, San Gimignano, Venècia, Verona, Bolonya, Marino, Caserta i Nàpols. A més, pel meu propi peu he descobert molts llocs curiosos de Roma, i considero que ha sigut una ciutat que ha influenciat molt també el meu Erasmus, perquè és molt propera a Cassino i és la ciutat de referència. Pel que fa a Europa, he viatjat a Berlín, Brussel·les, Amsterdam, diverses ciutats de Noruega i algunes també de Romania. No canviaria cap experiència, i espero encara visitar alguna ciutat més.

Quin valor afegit aporta l'Erasmus a la teva formació?

Penso que l'Erasmus t'aporta molt com a persona perquè aprens a conviure, a relacionar-te, a motivar-te, a ajudar a tothom qui ho necessita, a comunicar-te i a socialitzar-te. A més, jo he tingut la sort de realitzar en el meu Erasmus unes pràctiques acadèmiques per TV3 al programa "Blog Europa", i gràcies a això m'he format més, he descobert curiositats que no hagués descobert mai i he après a fer la que serà la meva futura feina de periodista en un país i cultura diferents.

Així doncs, recomanes l'experiència?

Penso que tothom que sigui una mica aventurer, vulgui descobrir món i vulgui descobrir-se a si mateix al cent per cent, ha de realitzar una estada Erasmus en el lloc que sigui. Tot depèn de tu mateix aquí, i si ho poses tot de la teva part, és una experiència molt positiva i que mai et penediràs d'haver escollit.

Quins consells donaries als futurs alumnes que volen realitzar un Erasmus?

El meu consell és aquell que m'hagués agradat que algú em digués fa un any. L'Erasmus no és el lloc, sinó la gent que coneixes i la manera en què la mateixa persona decideix viure'l. En qualsevol lloc del món poden descobrir-se meravelles i curiositats que facin que la persona es sorprengui i s'enamori d'aquell lloc. Jo no estava convençuda d'acceptar l'Erasmus per la ciutat que m'havia tocat de destinació, i avui dia no canviaria res del que he viscut aquí a Cassino. Ara puc dir que ho considero ja casa meva.